

Но вашите две писма, които ме намериха и тука, напомнятъ обещанието ми, настоятелно молятъ да говоря, да обясня, и ето азъ се подчинявамъ на молбата ви, защото все още съмъ ваше послушно дете, и такова ще си остана. Тогава, когато бъхъ при васъ, азъ много мълчахъ; не смеяхъ да говоря, защото нивга думитъ, които изричаме, не казватъ онova, що тръбва да се каже. Но сега, въ тишината на моята малка стая, дето ме люлъе само нѣжната музика на нашия споменъ, азъ мога поспокойно и надълго да поговоря съ васъ.

Помните ли първия денъ, когато ние заговорихме? — Азъ ви казахъ тогава, че отдавна ви зная, но вие не ме попитахте повече, и азъ замълчахъ. Да, още дете, въ нашия градецъ, дето вие дойдохте, като странникъ отъ чуждъ свѣтъ, азъ усътихъ, че моятъ пътъ сѫдбовно бъ пресъченъ отъ васъ. Вие не ме помните, разбира се, вие не бъхте ме виждали, но азъ знаехъ всичко, всичко около васъ, отъ името на вашия пойнтеръ Джекъ, който всѣка сутринь скришомъ хранѣхъ съ захаръ — до всичкитъ подробности на разните истории, които мълвѣха за васъ. Когато заминахте, вие не изчезнахте за мене: отдалеко азъ следѣхъ вашия животъ и тамъ — въ голѣмия градъ, и знаехъ много нѣща и много нѣща доволяхъ отъ случайни или недомълвени думи. И когато се срещнахме за пръвъ пътъ, вие не бъхте непознатъ и чуждъ за мене човѣкъ, но азъ не можахъ да повѣрвамъ, че вие, вие именно, ме гледате, и че това не ви бъ неприятно...

Помните ли, вие ме питахте веднажъ — и въ гласа ви звучеше тревога — зная ли азъ, че други, преди мене сѫ минали презъ вашия животъ? Дали знаехъ!... Сѫжи, сѫжи мой — та това бъ най-сигурното отъ всичко, което знаехъ, и може би то бѣше именно онova, което неодолимо тласкаше моята детскa душа къмъ васъ.—Това странно сърдце се радваше тѣй разточително, тѣй пълно изживяваше всичко, съ такава красота се радваше и гърчеше отъ болка — то имаше, значи, какво да пилъе, и знаеше какъ тръбва да се обича. А какво друго може да се иска отъ живота?

Азъ знаехъ, че много устни сѫ милували вашиятъ, че предъ много очи сте спирали вие и сте шепналъ потайни слова на признания и страсть. Но що отъ туй?—